

DE POORT VAN DE VIJAND IN BEZIT NEMEN NA DE TEST

Vraag me af of... Weet u, ik heb een kleine gedachte daarover om mensen te zien staan als we het Woord lezen. Houdt u daar niet van? Wij staan om trouw te zweren, wij staan voor onze natie, waarom nu niet staan voor het Woord?

² Terwijl wij nu even staan. Niet lang geleden las ik een artikel, en ik dacht gisteravond aan die mensen die voor Christus stonden. Als u het niet gedaan hebt, wilt u het vandaag dan doen?

³ Er was een grote evangelist, ongeveer vijfenzeventig jaar geleden. Ik kan even niet op zijn naam komen. Ik denk dat het Arthur McCoy was, en hij had het land doorkruist. Op een nacht had hij een droom dat hij heengegaan was naar de heerlijkheid. En zei dat hij naar de poort ging en hij zei dat ze hem er niet in wilden laten. En zei, hij zei: "Ik ben Arthur McCoy van de Verenigde Staten. Ik ben een evangelist."

⁴ Dus de poortwachter ging naar binnen (nu, dit was een droom) en hij ging naar binnen en zei: "Ik kan uw naam helemaal nergens vinden."

Hij zei: "Wel, ik was een evangelist."

Hij zei: "Meneer, ik. . ."

⁵ Hij zei: "Nou, is er een kans dat. . . Er is iets mis."

⁶ Hij zei: "Nee meneer. Ik heb het boek hier. Ik kan nergens uw naam vinden."

En hij zei: "Wel, kan ik er iets aan doen?"

⁷ Hij zei: "U zou uw zaak kunnen bepleiten bij het Witte Troongericht." God, help me mij. Daar wil ik niet zijn.

⁸ Hij zei: "Wel, als dat mijn enige hoop is, denk ik dat ik mijn zaak dan zal bepleiten."

⁹ En zei dat hij toen dacht dat hij heel ver weg ging en gewoon. . . En zodra hij begon, zei dat het duister was en steeds lichter en lichter werd en zei dat het leek alsof er geen bepaalde plaats was waar dit licht stopte, maar dat hij precies in het midden ervan was. En zei dat Hij zei: "Wie nadert Mijn Oordeelstroon?"

¹⁰ Hij zei: "Ik ben Arthur McCoy. Ik ben een evangelist, heb vele zielen naar het Koninkrijk gebracht."

Hij zei: "Werd uw naam niet in het Boek gevonden?"

“Nee.”

Zei: “Dan bent u in hoger beroep gegaan bij Mijn Hof?”

“Ja meneer.”

11 “U zult gerechtigheid ontvangen. Ik oordeel u volgens Mijn wetten. Arthur McCoy, hebt u ooit een leugen verteld?”

12 Hij zei: “Ik dacht dat ik een tamelijk goed mens was tot ik in dat licht stond.” Hij zei: “Maar in de tegenwoordigheid van dat licht was ik een zondaar.” We zullen dat allemaal zijn. U kunt zich nu misschien veilig voelen, maar wacht tot u daar komt. Hoe denkt u dat het hier voelt, wanneer Hij de zalving geeft? Hoe klein dat u zich kunt voelen! Wat zal het dan zijn bij dat Witte Troongericht?

Hij zei: “Hebt u ooit een leugen verteld?”

13 Hij zei: “Ik dacht dat ik eerlijk was geweest, maar enkele kleine dingen waarvan ik dacht dat het leugentjes om bestwil waren, werden daar groot en donker.”

Hij zei: “Ja meneer, ik heb een leugen verteld.”

Hij zei: “Hebt u ooit gestolen?”

14 Hij zei: “Ik dacht dat ik daarin eerlijk was geweest en nooit had gestolen,” maar zei, “in de tegenwoordigheid van dat licht be-besepte ik dat er sommige handelingen waren die ik had uitgehaald die niet helemaal juist waren.”

Hij zei: “Ja meneer, ik heb gestolen.”

Hij zei: “Mijn oordeel . . .”

15 En hij stond net op het punt zijn veroordeling aan te horen: “Gaaf heen in het eeuwige vuur dat bereid was voor de duivel en zijn engelen,” zei dat al zijn beenderen uiteengingen.

16 Zei: “Ik hoorde de lieflijkste stem die ik ooit in mijn leven hoorde.” Hij zei: “Toen ik me omdraaide om te kijken, zag ik het lieflijkste gelaat dat ik ooit zag; lieflijker dan het gelaat van een moeder, lieflijker stem dan waarmee mijn moeder mij ooit riep.” Zei: “Ik keek rond. Ik hoorde een stem die zei: ‘Vader, dat is waar, hij vertelde wel leugens en hij was niet helemaal eerlijk. Maar beneden op aarde stond hij voor Mij,’ zei, ‘nu zal Ik in zijn plaats staan.’”

17 Dat is wat ik wil dat er daar gebeurt. Ik wil nu voor Hem staan, zodat wanneer die tijd komt, Hij in mijn plaats staat.

18 Laten we uit Genesis 22 lezen: 15e, 16e, 17e en 18e vers.

En de Engel des HEREN riep tot Abraham de tweede keer vanuit de hemel.

En zei: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de HEERE; omdat gij deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige zoon, niet onthouden hebt;

Voorzeker zal Ik u grotelijks zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren des hemels, en als het zand dat aan de oever van de zee is; en uw zaad zal de poort van zijn vijand in bezit nemen;

En in uw zaad zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij Mijn stem gehoorzaam geweest bent.

Laten we bidden.

¹⁹ Hemelse Vader, neem de tekst nu, Here, en bedien ons. Moge de Heilige Geest de woorden dragen, Here, regelrecht tot ieders hart. Dat het aan onze verwachtingen deze namiddag zal voldoen, want zij zijn groot, Here. En U zei ons overvloedig te vragen, opdat onze vreugde volkomen mocht zijn. Wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

U mag gaan zitten.

²⁰ Indien ik dit een tekst zou noemen, voor enkele ogenblikken. Mijn stem is zwak, dat is dus de reden dat ik bij de microfoon moet staan. Ik weet dat er een echo is, maar wij verdragen het een poosje. Ik wil het noemen: *De poort van de vijand in bezit nemen na de test.*

²¹ Ons toneel wordt geopend bij één van de prachtigste scènes, bij Abraham. U weet dat Abraham de vader is van de gelovigen. En de belofte werd aan Abraham gedaan. En alleen door erfgenamen te zijn met hem, door Christus, is de enige manier waarop wij de belofte ontvangen, is door Abraham. Nu, Abraham was slechts een gewone man, maar hij werd door God geroepen en hij was getrouw aan die roep. Toen God tot hem sprak, betwijfelde Abraham nooit eenmaal die stem. Hij bleef er precies bij. Ongeacht wat de moeilijkheid ook was, hij bleef er precies bij.

²² En toen werd hem een zoon beloofd. En hij wachtte vijftienvintig jaar om die zoon te ontvangen, en noemde wat er ook mee in tegenspraak was alsof het niet zo was. En toen, en in deze zoon zouden al de stammen der aarde gezegend worden. En de patriarch was getrouw aan zijn roeping en aan het beloofde Woord.

²³ Hij was een voorbeeld van wat wij zouden moeten zijn. Nu wij, die dood zijn in Christus, wij zijn Abrahams zaad.

²⁴ Nu, er waren twee zaden van Abraham. Een van hen was natuurlijk zaad; het andere was een geestelijk zaad. Een van hen was natuurlijk, door zijn vlees; het andere was het zaad van zijn geloof, het geloof, dat ook wij Abrahams zaad mogen zijn door het beloofde Woord.

²⁵ En nu, nadat hij vijftienvintig lange jaren was beproefd, en in plaats van zwakker te worden, werd hij sterker. Zie, als het niet het eerste jaar gebeurde, zou het het volgende jaar een groter wonder zijn, omdat het dan twee jaar was. En hij stapelde die

jaren op, naarmate hij ouder werd en zijn lichaam verstierf. De schoot van Sara, de schoot, was onvruchtbaar geworden. En daarom was zijn kracht weg, en was er... Het was totaal onmogelijk.

²⁶ Hebt u er ooit over nagedacht wat God daar deed? Zie, Hij deed niet alleen zoveel als alleen maar haar schoot vruchtbaar maken. Want bedenk, als Hij dat deed, dan, bedenk, als Hij dat deed... ze hadden niet van die babyflessen in die dagen om de baby melk van de koe te geven. Zie? Hij moest ook... Haar melkklieren waren verdroogd. Dus kon Hij—Hij niet... Er moest iets gebeuren.

²⁷ En kijk eens naar een vrouw van honderd jaar oud om door barensweeën heen te gaan. Haar hart zou het niet hebben doorstaan. Het is nu al moeilijk voor een vrouw van veertig jaar oud om het te doorstaan. Haar hart zou het niet hebben kunnen doorstaan. Dus weet u wat Hij deed? Als u het opmerkt...

²⁸ Nu, ik weet dat velen het er niet mee eens zullen zijn. Als dit in orde is om deze uitspraak te doen? Ziet u, ik... Het zou gewoon mijn eigen gedachte zijn.

²⁹ Ziet u, de Bijbel is een bovennatuurlijk Boek. Het is zo geschreven dat het verborgen is voor de scholen, theologen. Hoevelen weten dat? Jezus dankte God. Hij zei: "Ik dank u, Vader, dat Gij het voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en het openbaarde aan kinderkens die willen leren." Het is een Boek van liefde. Wanneer de liefde van God in het hart komt, dan wordt u verliefd op God, dan openbaart Hij Zich, de Bijbels, wat het betekent. De uitlegging van de Bijbel is God Zelf die Zijn beloften uitlegt. Maar de Bijbel, het is tussen de regels geschreven.

³⁰ Nu, zoals bij mijn vrouw; o zij is de allerfijnste vrouw in heel de wereld, en ik heb haar echt lief. Zij heeft mij lief. Wanneer ik dan van huis weg ben, en zij mij een brief schrijft en zegt: "Liefste Bill, vanavond heb ik net de kinderen naar bed gebracht. Ik heb vandaag gewassen," en wat ze al niet gedaan heeft, en zo. Nu, zij zegt dat in de brief. Maar ziet u, ik heb haar zozeer lief en wij zijn zozeer één, dat ik—ik tussen de regels door kan lezen. Ik weet wat zij wil zeggen, ziet u, of ze mij dat nu vertelt of niet, zie. Ik—ik weet wat ze bedoelt omdat het mijn liefde voor haar is en hoe ik het begrijp.

³¹ Wel, dat is de manier waarop de Bijbel is geschreven. Zie? De—de geleerdheid zal er pal overheen gaan; ze zullen het nooit pakken. Zie, u moet verliefd zijn op het Woord, Hem, "om Hem te kennen." Ziet u?

³² Nu—nu, hier, kijk naar wat Hij deed. Nu, Abraham en Sara waren beiden oud, "hoogbejaard" zegt de Bijbel. Nu, het was niet alleen omdat zij, dat mensen daar gewoon langer leefden. De Bijbel zei dat ze "hoogbejaard" waren.

33 Merk nu op, onmiddellijk nadat deze Engel was verschenen, waar we het over hebben gehad, die Elohim was, God. En Hij zei, vertelde Abraham: “Ik zal u bezoeken overeenkomstig de tijd des levens.” Nu, let op: de hele tijd door waren zij een type van de gemeente, de hele tijd door.

34 Kijk nu. Hier is wat er gebeurde. Nu, Hij had niet alleen Sara opgelapt, en Abraham opgelapt. Hij veranderde hen opnieuw in een jonge man en jonge vrouw. Nu, dat mag misschien vreemd lijken, maar let nu op de rest van het Woord en leg het bij elkaar. Het Woord is geïnspireerd, en u moet geïnspireerd worden met het Woord. Nu bedenk, onmiddellijk daarna, onmiddellijk na het verschijnen van deze Engel. . . .

35 Ik kan gewoon dat—dat grijze haar van Sara zien, kleine oma met een sjaal over haar schouders en een hoofddoekje tegen de stof rondgaan, met een stok in de hand. “Ik genot hebben met mijn heer, die ook oud is?” Zie? En hier was Abraham, die lange baard, met een stok in de hand, zoals hij deed, hoogbejaard.

36 En ik zie de volgende morgen dat zijn schouders recht beginnen te worden, de kromming uit zijn rug begint te komen. Haar haar begint te veranderen. Ze keerden terug tot een jonge man en vrouw. Gewoon om te laten zien wat Hij zal doen aan het koninklijke Zaad van Abraham, ziet u, wanneer wij “in een ogenblik zullen worden veranderd, in een oogwenk, en samen opgenomen worden.”

37 Let op wat er gebeurde. Laat me dit nu aan u bewijzen. Nu, ze maakten een reis, van die plaats waar ze daar bij Gomorra waren, en gingen helemaal naar Gerar, beneden in het land van de Filistijnen. Hebt u het gemerkt? Markeer het op de kaart hoe ver het is. Een hele reis voor een oud paar van die leeftijd.

38 En dan, bovendien, in—in het land van de Filistijnen daar was er een jonge koning met de naam Abimelech, en hij was op zoek naar een vrouw. En hij had al die mooie Filistijnse meisjes, maar toen hij oma zag, zei hij: “Zij is knap om te zien,” en hij werd verliefd op haar en wilde haar trouwen. Dat is juist. Hm hm. Zie, zij zag er knap uit. Ziet u?

39 Zij was terugveranderd in een jonge vrouw. Merk op, dat moest zij wel, om dat kind voort te brengen. God maakte een nieuw schepsel van haar. En zij moest het wel zijn om dit kind op te voeden. En bedenk: Abraham, “zijn lichaam zo goed als dood” en Sara stierf toen Abraham. . . . Izak was vijfenveertig jaar oud, geloof ik, toen Sara stierf. En Abraham trouwde een andere vrouw en kreeg daarna zeven zonen behalve de dochters. Amen.

40 Ziet u, lees tussen de regels. Het is een type. Het laat daar zien wat Hij gaat doen aan al de kinderen van Abraham. En we naderen het nu, dus onze gebogen schouders en dergelijke maakt geen enkel verschil, vrienden. En onze grijze haren en wat het

ook is, het doet er nu niet toe. Wij kijken niet achterom. Laten we voorwaarts kijken naar waar we naartoe gaan.

⁴¹ En bedenk, dit teken dat wij zien was het laatste teken dat Abraham en zijn Sara zagen voor de beloofde zoon in het bestaan kwam. Wij geloven dat wij aan dat uur toe zijn.

⁴² De patriarch, nadat deze jongen werd geboren... Kunt u zich Izak voorstellen, ongeveer twaalf jaar oud; lieflijke kleine jongen, met krulhaar, kleine bruine ogen? Ik kan me voorstellen hoe die moeder zich voelde; mooie jonge vrouw, en zo, en zijn vader. En op een dag zei God, nu, als voorbeeld; wij zijn er ver van weg, het uur moet komen. "Ik heb je een vader van naties gemaakt, door deze jongen, maar Ik wil dat je deze jongen meeneemt bovenop de berg die Ik je laat zien en Ik wil dat je hem daarboven doodt, als offer." Kunt u zich dat voorstellen?

⁴³ Nu, u werd nooit gevraagd om zo'n test te ondergaan. Hij doet dat nu niet. Dat waren voorbeelden, afschaduwingen.

⁴⁴ Was Abraham bevreesd? Nee meneer. Abraham zei dit: "Ik ben ten volle overtuigd dat Hij in staat is om hem uit de dood op te wekken, want ik heb hem als een uit de doden ontvangen. En als dat bevel van God mij vertelde om dit te doen, en ik ben er trouw aan gebleven en het loonde zich, om mij de zoon gegeven te hebben; God is bij machte hem op te wekken uit de doden van waaruit ik hem ontvangen heb, als een type."

⁴⁵ O sjonge, vriend! Als God u Pinkstermensen de Heilige Geest gaf, in tongen te spreken, hoeveel te meer zouden jullie Zijn genezende kracht moeten geloven, en Zijn goedheid en barmhartigheid! Als Hij dat deed, tegen al de theologen van het land in! Zij zeiden dat het niet gedaan kon worden, maar God deed het omdat Hij het beloofde. Blijf dan bij uw Vuurwapen, uw Woord, uw Zwaard, geloof het Woord van God. God zei het en dat maakt het vast!

⁴⁶ Merk nu op, hij nam hem mee op een driedaagse reis daar vandaan, met de muilezels. Nu, ik kan te voet, toen ik op patrouille was, liep ik elke dag dertig mijl door de wildernis; en wij hebben benzine voeten, om zo te zeggen. Maar die mensen, hun enige manier van vervoer was of op een ezel rijden of—of lopen. En hij ging drie dagen op reis vanwaar hij was en hief toen zijn ogen op, buiten in de wildernis, en zag de berg ver weg.

⁴⁷ Hij nam Izak en bond zijn handen. Zoals we allemaal weten, in Genesis 22 hier, dat het een type van Christus is. Leidde hem de berg op, gebonden, zoals Jezus de berg werd opgeleid, de berg Calvarie; een type van God die Zijn Zoon gaf, natuurlijk.

⁴⁸ Maar toen ze daar boven kwamen, en hij was gehoorzaam, begon Izak een beetje achterdochtig te worden. Hij zei: "Vader, hier is het hout, hier is het altaar, hier is het vuur, maar waar is het offer?"

49 En Abraham, dat wetende in zijn gedachten, maar het Woord van God dat daar stond, hij zei: “Mijn zoon, God is bij machte om voor Zichzelf in een offer te voorzien.” Hij noemde de plaats: “Jehova-jireh.”

50 En toen hij zijn zoon vastbond, hij was gehoorzaam tot de dood toe; legde hem op het altaar, trok het mes uit de schede en begon om het leven van zijn eigen zoon te nemen. En toen hij het deed, greep iets zijn hand en zei: “Abraham, houd uw hand terug.”

51 Op dat moment blaatte een ram achter hem met zijn horens vastgeraakt in de wildernis.

52 Hebt u er ooit over nagedacht: waar kwam die ram vandaan? Bedenk, het land is vol leeuwen en wolven en jakhalzen, en van schapenverslindende beesten. En hoe ver weg was hij van de bewoonde wereld? En dan boven op de top van de berg waar er geen water is. En hij had de stenen rondom opgepakt om het altaar te bouwen. Waar kwam die ram vandaan? Zie?

53 Maar, het was geen visioen. Hij doodde de ram; hij had bloed. Wat zei hij? “God is bij machte om voor Zichzelf een offer te voorzien.”

54 Hoe gaat *u* uit die stoel komen? Hoe zal dat spastische kind gezond worden of *u* van die stoel, of *u* van daar, *u* met een hartkwaal? Wat er ook aan de hand is: “God is bij machte om voor Zichzelf te voorzien.”

55 Abraham geloofde het. De patriarch bleef trouw aan de belofte. En Hij gaf de belofte dat “Uw zaad! Omdat u Mijn Woord geloofd hebt, en ongeacht de omstandigheid, uw zaad zal de poort van de vijand in bezit nemen.”

56 Waarom? Elke vijand die opkwam, als een figuur, tegen Abraham, Abra-...De vijand van: “Zij is te oud; ik ben te oud. *Dit* alles en heel de rest. Hij bleef nog steeds trouw aan die belofte.

57 Nu, een mens die dat geloof bezit, zal steeds Gods Woord nemen, ongeacht de omstandigheden. Nu, als u dat niet kunt doen, dan bent u Abrahams zaad niet. Dat is het geloof dat Abraham had, zijn Zaad.

58 De belofte van Abraham was dat zijn “Zaad,” nu, ook zijn koninklijke Zaad, zoals ik u een poosje geleden vertelde. En dit zegel dat Hij Abraham gaf was een zegel van de belofte. En het koninklijke Zaad, volgens Efeziërs 4:30, is “verzegeld door de Heilige Geest,” nadat zij de test hebben doorstaan. Probeer er eens aan te denken.

59 Velen denken dat ze de Heilige Geest hebben. Velen beweren dat ze de Heilige Geest hebben. Velen kunnen vele wonderen en tekenen ervan laten zien. Maar toch, als het niet bij dit Woord kan blijven, is het niet de Heilige Geest. Zie?

60 U gelooft ieder Woord, dan bent u verzegeld, na de test. Wanneer wij elke belofte in het Woord geloven, dan zijn wij door de Geest verzegeld, om de belofte te bevestigen. Dat is wat, is wat Abraham, de manier waarop hij het deed. Dan, en alleen dan, hebben we het recht om de poort van onze vijand in bezit te nemen. U kunt het niet doen tot u eerst dat Zaad wordt. Bedenk, in de Bijbel . . .

61 Ik sprak erover in Houston of ergens, laatst . . . of, ik bedoel Dallas. *Het Teken*.

62 Ziet u, een—een Jood kon daarginds in Israël laten zien dat hij een Jood was door besnijdenis. Maar God zei: “Wanneer Ik het bloed zie! En het bloed zal u tot een teken zijn.”

63 Het leven dat in het bloed was kon niet op de aanbieder komen omdat, wel, het het leven van het dier was; het was slechts een schaduw die leidde tot het werkelijke leven. Dan moest de chemische stof, het bloed zelf, rood zijn op de deur en de posten van de deur.

64 Aangebracht met hysop, wat gewoon een veel voorkomend onkruid is, wat liet zien dat u geen supergeloof hoeft te hebben. U moet gewoon hetzelfde geloof hebben dat u hebt om uw auto te starten, naar de gemeente te komen. Zie? Veel mensen denken dat ze iets moeten zijn . . . Maar nee, nee, dat is verkeerd. Slechts gewoon geloof is alles wat u nodig hebt om het bloed aan te brengen. Hoor het Woord en geloof het Woord, pas het toe, dat is alles. Nam u onkruid van waar dan ook maar daar in Palestina, was het hysop, gewoon kleine onkruid dat in de scheurtjes van de muren groeide en overall, doopte het in het bloed en bracht het aan de bovendeur en de deurposten.

65 En bedenk, ik geef er niet om hoezeer ze in het verbond waren, hoezeer de Jood kon laten zien dat hij besneden was, hoe goed een persoon hij was, heel het verbond werd nietig verklaard tenzij het—het teken er was. “Wanneer Ik het bloed zie,” alleen.

66 Nu, het Bloed nu, het Teken, is niet de chemisch-, chemische stof van het bloed van Christus, want dat werd al duizenden jaren geleden gestort.

67 Maar ziet u, waar de . . . het daar de chemische stof moest zijn; het leven in het dier kon niet op de mens komen, omdat het leven van het dier geen ziel heeft. Een dier onderkent geen goed van kwaad. Het is het menselijk wezen dat een ziel heeft.

68 Nu, maar toen Jezus, de Zoon van God, maagdelijk geboren, Zijn Bloed stortte, was het Leven dat in dat Bloed was, God Zelf. De Bijbel zei: “Wij zijn gered door het Leven, het Bloed van God.” Niet het bloed van een Jood, niet het bloed van een heiden, maar het Leven van God. God schiep deze Bloedcel, maagdelijk geboren. Zij had nog nooit een man bekend, noch had zij . . . evenmin kwam het ei van haar.

69 Ik weet dat velen van u mensen willen geloven dat het ei wel van haar kwam. Het ei kan er niet komen zonder een sensatie; wat zou God dan doen? Ziet u?

70 Hij schiep zowel ei als Bloedcel, en dat was de tabernakel van God, heilig. “Ik zal niet toestaan dat Mijn Heilige ontbinding ziet.” Ziet u waar het ei vandaan komt? “Noch zal Ik Zijn ziel in de hel laten.” Zijn lichaam was heilig! O, sjonge! Als u niet, u dat niet kunt geloven, hoe kunt u zichzelf dan een Christen noemen?

71 “Wij zijn gered door het Bloed van God.” Daarin is mijn geloof. Niet daar in het bloed van een profeet te wandelen, niet daar in het bloed van een gewone mens, of een leraar, of een theoloog gaan wandelen. Wij wandelen daar in het Bloed van God. God zei het. Hij werd een menselijk wezen. Hij veranderde zijn streng. Hij strekte Zijn tent hier uit bij ons en werd één van ons. Hij is onze Bloedverwant-Verlosser. Hij moest aan ons verwant worden, omdat dit de wet was. God werd mens en woonde onder ons.

72 Merk op hoe, door dit te doen, Hij die van Hem kwam, God was, de Geest, en die Geest komt op de gelovige. Om die reden, het Leven dat in ons Offer was, worden wij geïdentificeerd door datzelfde Leven.

73 Hoe kunnen ze dan het Leven van God onder de mensen zien bewegen en het een onreine zaak noemen, wanneer dat onze identificatie is, van ons Offer? “Die in Mij gelooft, de werken die Ik doe zal hij ook doen.” Zijn Leven dat terugkeert op het off- . . . van het Offer, als wij onze handen erop leggen en onszelf als dood vereenzelvigen voor onze eigen gedachten. Hoe kunnen wij dan denominaties toestaan ons in geloofsbelijdenissen en dergelijke te duwen, en zeggen dat wij het geloven? Wij zijn dood voor die dingen.

74 Paulus zei: “Geen van deze dingen stoort mij,” want hij was verbonden aan een absoluut: Christus. En iedere ware prestatie is verbonden aan een absoluut, en mijn absoluut is het Woord. En voor ieder ander die—die werkelijk geboren is uit de Geest, hun absoluut is Gods Woord. Ik ben eraan verbonden. Ik heb mijn handen erop gelegd. En Het nam mijn plaats in, en ik heb mijzelf met Hem geïdentificeerd. Wij wisten dat Hij beloofde Zichzelf met ons te vereenzelvigen. Dat brengt waarachtig geloof; niet uw eigen geloof, maar Zijn geloof; iets wat u niet onder controle heeft. Hij wel. Merk nu op. Dan en alleen dan, wanneer de . . . is de belofte aan u gedaan.

75 Het maakt niet uit bij hoeveel kerken u lid bent geworden, hoe vaak u bent gedoopt; gezicht voorwaarts, achterwaarts, hoe u ook wilt. Totdat dat Zegel op u geplaatst is, dan hebt u geen recht om uzelf verbonden te noemen met uw Offer.

76 En wat is het Zegel van God? Efeziërs 4:30 zegt: “Bedroef niet de Heilige Geest van God, waarmee u verzegeld bent tot de Dag

van uw verlossing.” Niet van de ene opwekking tot de andere, maar eeuwig verzegeld tot de dag dat u terugverloft bent.

⁷⁷ En bedenk, als u nooit in Gods gedachten was, zult u nooit bij God zijn. Hoevelen weten dat Hij een Verlosser was? [Samenkomst zegt: Amen—Red.] Wel dan moet iets dat verlost werd, terugkomen tot de plaats waar het uit gevallen is. Dus als Hij gekomen is om ons te verlossen, hoe konden wij, hoefden eens niet verlost te worden, en werden wij allen “geboren in zonde, gevormd in ongerechtigheid, kwamen leugensprekend op de wereld”? Het laat zien dat de echte Christen een attribuut van Gods denken is vóór er een wereld was of een ster of lucht of wat ook. Het is eeuwig, en Hij kwam om ons terug te verlossen. Het is Gods gedachte, in een woord uitgesproken, bekendgemaakt en ver- . . . teruggebracht tot Zijn gedachte.

⁷⁸ Bloedverwant-Verlosser! Dat is de reden dat God Zelf één van ons moest worden, om te verlossen. Niets anders kon het doen. Een engel kon het niet doen, niets anders. Hij moest naar beneden komen en verzocht worden zoals wij, om ons te verlossen.

⁷⁹ Let op, nu het natuurlijke zaad van Abraham. Laten we enkelen van dat natuurlijke zaad nagaan en zien of God Zijn Woord hield met het natuurlijke zaad, wat Izak was. Laten we enkelen van het natuurlijke zaad nagaan die de volle belofte van God geloofden en geen twijfel hadden. Bedenk nu, er waren tienduizenden maal duizenden maal vermenigvuldigd met duizenden die besneden waren en alles meer, en toch nog niet Abrahams Zaad waren. Zeker: “Hij die uiterlijk Jood is, is geen Jood; hij die innerlijk Jood is.” Zij, velen van hen, faalden; faalden jammerlijk.

⁸⁰ Kijk in de woestijn, ze zeiden: “Wij. . .” Op de dag van het Pascha of bij het drinken bij de bron, Johannes 6. Ze waren allemaal verblijd.

⁸¹ Jezus zei: “Ik ben die Rots die in de woestijn was. Ik ben het Brood dat van God uit de hemel kwam; als een mens daarvan mag eten en niet sterven.”

⁸² Zij zeiden: “Onze vaders hebben veertig jaar lang manna in de woestijn gegeten.”

Hij zei: “En zij zijn allemaal dood.”

⁸³ *Dood*, neem dat woord en kijk het na, wat het betekent: “eeuwig afgescheiden.” En toch waren zij Abrahams zaad. *Dood* betekent: “afscheiding, totale vernietiging, volledig tenietgedaan, totale vernietiging.” Jezus zei dat zij dood waren, ieder van hen, hoewel ze besneden Joden waren.

⁸⁴ Ziet u, arme mensen, alleen omdat we Methodist zijn, Baptist, Presbyteriaan, een kleine belijdenis hebben en dat soort dingen; de duivel gelooft evenveel als wij.

⁸⁵ Maar u moet ermee geïdentificeerd worden. God moet het ervan doen getuigen, door een verzegeling met de Heilige Geest. Geen betwijfeling van het Woord.

⁸⁶ Als u zegt: “Welnu, dat was voor een andere dag,” dan is er iets fout.

⁸⁷ Wat als een man komt aanlopen en u vertelde hem dat het licht scheen en hij loopt beneden naar de kelder en zei: “Ik weiger het gewoon. Ik weiger het gewoon. Er bestaat niet zoiets als licht. Ik geloof het niet”? Er zou iets met die man verkeerd zijn. Hij zou geestelijk in de war zijn. Als hij zijn warme stralen en zijn levengevende hulpbron weigert, is er iets verkeerd met hem, geestelijk gezien.

⁸⁸ En wanneer een mens het Woord van God duidelijk vóór hem gemaakt en geïdentificeerd ziet worden en dan zijn denominatiegordijnen sluit en naar beneden trekt, is er iets mis met die man, geestelijk gezien. Er is iets mis met hem. Er is iets geestelijk mis. Hij kan het gewoon niet ontvangen. “Blind en weten het niet,” gaan naar het oordeel toe, en God zal de Rechter zijn.

⁸⁹ Merk op, toen ze—ze dit deden, en deze zaden nu die het wel geloofden, let op wat er gebeurde. Laten we er een paar nagaan, nu, Abrahams zaad.

⁹⁰ Laten we de Hebreeuwse jongelingen nemen, omdat ze trouw standhielden en geen beeld-aanbidding tolereerden. Zij weigerden zich neer te buigen voor een beeld dat de koning van het land had gemaakt. Het was bovendien gemaakt naar een heilig man, het beeld van Daniël.

⁹¹ Toonde aan dat het heidense ras werd binnengebracht onder de valse kant, van het aanbidden van een beeld van een heilig man. Het eindigt op dezelfde manier, wanneer de mensen zullen worden gedwongen beelden van mensen te aanbidden. Het begon door openbaring, van Daniël die in staat was het Woord uit te leggen, dat geschreven stond op het handschrift op de muur. Dat is de wijze waarop het begon en dat is de wijze waarop het eindigt, op dezelfde wijze, van het beeld van de heiden.

⁹² Merk op, ze weigerden het te doen. En wat deden ze? Ze waren Abrahams zaad dat trouw standhield aan het Woord en zij namen de poort van de vijand, van vuur, in bezit. Zij deden het. Wel, Gods Woord is waar.

⁹³ Daniël, getest voor het aanbidden van de ene, waarachtige God. Hij werd ervoor getest. En in de tijd van de test, doorstond hij de test. En wat deed God, nadat het leek dat hij er slecht voorstond, zoals wij zouden zeggen? En ze wisten niet wat te doen. Ze zouden hem aan de leeuwen gaan voeden. Maar Daniël bleef getrouw aan de test, dat er één waarachtige God is en hij nam de poort van zijn vijand in bezit. God sloot de muil van de leeuw.

⁹⁴ Mozes bleef trouw aan het beloofde Woord, voor de valse nabootsers, Jambres en Jannes, in de test. Kijk, God had hem ontmoet, met het bovennatuurlijke, zei hem deze dingen te gaan doen, deze tekenen te laten zien, en elk teken zou een stem hebben. Mozes ging er regelrecht heen, net zo trouw als hij maar wist. Hij gooide de stok neer en hij veranderde in een slang. Weet u wat er gebeurde? Hier kwamen de nabootsers en deden hetzelfde.

⁹⁵ Nu, Mozes gooide zijn handen niet in de lucht en zei niet: “Wel, ik denk dat het allemaal verkeerd is.” Hij bleef daar en wachtte op God. Hij bleef trouw. Ongeacht hoeveel nabootsers er waren, hij bleef trouw. En toen hij trouw bleef aan zijn opdracht om die mensen uit die plaats te brengen, toen de waterpoort in de weg kwam, liet God het hem in bezit nemen en Hij opende de poort door de Vuurkolom die hem leidde. Hij nam het volk mee naar het beloofde land.

⁹⁶ Jozua, nog een grote leider. Slechts twee van de . . . gingen naar het beloofde land, Jozua en Kaleb. Zij kwamen tot een plaats, Kades genaamd, wat het centrum van de wereld was in die tijd, in zoverre dat dat de oordeelszetel was. En o, ze zonden twaalf spionnen uit om het land te bespieden, en twaalf van hen kwamen terug.

⁹⁷ Tien van hen zeiden: “O, die taak is veel te zwaar. We zouden het gewoon niet kunnen. Wel, bij die mensen, wij lijken als sprinkhanen bij hen vergeleken.”

⁹⁸ Maar wat deed Jozua? Hij kalmeerde de mensen. Hij zei: “Wacht eens even. Wij zijn meer dan in staat om het in te nemen, maakt niet uit hoe klein we ook zijn of hoezeer in de minderheid.” Wat deed hij? Hij bleef vasthouden aan die belofte: “Ik geef u dit land,” maar u vecht voor elke centimeter ervan.

⁹⁹ Gelooft u dat, moeder? God heeft u uw genezing gegeven, maar u zult er elke centimeter voor moeten vechten. “Overal waar uw voetzool zich neerzet, dat geef Ik u als bezitting.” *Voetafdrukken* betekent “bezitting.” Het is allemaal van u, elke belofte behoort u toe, maar u zult elke centimeter van de weg erheen nu moeten vechten.

¹⁰⁰ Nu, Jozua wist wat God zei. Hij was een zaad van Abraham. Ziet u? Hij zei: “Ik geloof dat, dat God ons het land gegeven heeft en wij meer dan in staat zijn om het in te nemen.” En omdat hij de test doorstond, tegen de gehele groep van Israëlieten in; al de stammen en al de mensen kermden en huilden. Jozua zei: “Houd u stil! God deed de belofte.”

¹⁰¹ Het maakt niet uit hoe groot u bent en wat de tegenstand is en wat de dokter zei, God heeft de belofte gegeven. Het is aan God om het te doen.

¹⁰² Wat deed hij? Toen hij bij de rivier de Jordaan kwam, nam hij de poort in bezit. Dat is wat hij—hij deed.

103 Jericho sloot zich op als een schildpad in een schild. Wat deed hij? Hij nam de poort in bezit.

104 Zelfs op een dag toen zijn vijand hem probeerde te pakken, bezat hij de poort van zijn vijand zozeer, dat hij de zon beval stil te staan. En de zon gehoorzaamde hem en had vierentwintig uur lang niet gedraaid.

105 God is trouw aan Zijn belofte, het maakt niet uit wat Hij ook moet doen; de hemelen moeten bankroet gaan voor Hij toestaat dat Zijn Woord verslagen wordt. Hij heeft nooit een belofte gedaan die Hij niet kon houden. "Ik ben de Here die al uw ziekten geneest. Als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen." Amen. "Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk."

106 Jozua geloofde het, al moest God het draaien van de aarde stoppen. Hield haar daar door een andere Kracht, Zijn eigen Kracht; zodat de wereld vierentwintig uur lang niet draaide tot Jozua zich op zijn vijand had gewroken. Hij nam de poorten. Zeker, ja. God is altijd trouw.

107 Nu, ik wilde dat we tijd hadden om meer helden te nemen, maar ik heb nu nog ongeveer tien minuten. Kijk, al deze dierbare helden, zoals zij het waren, en grote strijders van het geloof, ze stierven allen bij de poort van de dood. Ze kwamen allen om bij de poort van de dood.

108 Toen kwam het Koninklijke Zaad van Abraham voort. Zij waren allen het natuurlijke zaad, van Izak. Maar hier kwam het Koninklijke Zaad van Abraham, wat Christus was, Abrahams Zaad van het geloof; wat wij behoren te zijn, kijk maar hoe of wij het zijn of niet. Het natuurlijke zaad was slechts een type. Alle anderen waren uit natuurlijke geboorte geboren, maar Hij kwam via een maagdelijke geboorte. Ziet u, dat was dan niet het zaad van Abraham, een Jood. Hij kwam door het zaad van het geloof van de belofte. En dan worden wij verondersteld Zijn kinderen te zijn, door deze Man.

109 Let op wat Hij deed. Toen Hij op aarde was, veroverde en nam Hij elke poort in bezit die de vijand had; het Koninklijke Zaad. Hij beloofde het door het Woord. Hij veroverde het. Hij veroverde de poort van ziekte, voor ons. Dat is wat Hij kwam doen. Hij, denk eraan, zieke mensen, Hij veroverde die poort. U hoeft het niet te veroveren, Hij veroverde het. De andere mannen moesten hun eigen poorten veroveren. Maar u hoeft niet te veroveren, hij is al veroverd. Hij veroverde de poorten van ziekte. En wat deed Hij toen Hij de poorten van ziekte veroverde? Zei dat Hij . . . Wat u ook op aarde vraagt en wat u ook hebt gebonden op aarde, zou Hij binden in de hemel; gaf ons de sleutels tot de poort.

110 Hij veroverde de poort van verzoeking, door het Woord. En de sleutels waren: "Weersta de vijand en hij zal van u vlieden." Hij veroverde het allemaal; veroverde elke ziekte.

¹¹¹ Hij overwon de dood, en Hij veroverde de hel. Hij overwon de dood en de hel. Hij veroverde wat de anderen niet konden overwinnen, omdat zij van het natuurlijke zaad waren. Dit is het geestelijke Zaad. Hij overwon de poorten van het graf en stond op de derde dag op voor onze rechtvaardiging.

¹¹² “En nu zijn wij meer dan overwinnaars.” Wij lopen er gewoon regelrecht in, als een erfenis. “Meer dan overwinnaars.” Wij handelen nu met een verslagen vijand. Ziekte is verslagen. De dood is verslagen. De hel is verslagen. Alles is verslagen. O my! Ik wou dat ik twee keer zo groot was; nu, misschien voel ik me twee keer zo goed. Wij betwisten een overwonnen vijand.

¹¹³ Geen wonder dat Paulus kon zeggen, toen ze een blok aan het bouwen waren om zijn hoofd eraf te hakken, zei hij: “O dood, waar is uw prikkel? Laat mij zien waar u mij kunt doen jammeren en schreeuwen. Graf, waar is uw overwinning, en denkt u dat u mij daarginds zult doen beschimmelen? Ik zal u op een lege daarginds wijzen; en ik ben in Hem, Hij zal mij opwekken ten jongste dage.” Een verslagen vijand!

¹¹⁴ Het Koninklijke Zaad van Abraham! Nu, het natuurlijke zaad kon daar niet op wijzen. Maar het Koninklijke Zaad wel, veroveren, heeft al veroverd, want Hij is voor ons uitgegaan en heeft elke poort voor ons veroverd. Hij is nu, na tweeduizend jaar, staat Hij te midden van ons, de machtige Overwinnaar. Niet alleen overwon Hij ziekte. . . Hij veroverde ziekte. Hij veroverde verzoeking. Hij overwon elke vijand. Hij veroverde de dood. Hij veroverde de hel. Hij veroverde het graf en stond weer op. En tweeduizend jaar later, hier staat Hij onder ons deze namiddag, zichzelf bekendmakend, de machtige Overwinnaar! Amen. Hij leeft hier nog steeds en betuigt Zijn belofte, Koninklijk Zaad van Abraham! O my! En de vijand zal. . .

¹¹⁵ “Hij zal de poorten van zijn vijand overwinnen.” Aan dat Zaad staat Hij hier levend om Zichzelf te betuigen aan wie? Die voorbestemde Zaden die het kunnen zien. Hij overwon dat. Die na hun test, van de belofte van het Woord, verzegeld werden door de Heilige Geest in het Lichaam van Christus, aan hen betuigde (wat?) dat Hebreeën 13:8 waar is. Ze zijn door de Heilige Geest daarin verzegeld, die Heilige Geest die, door. . . Abraham voorzag het; door geloof geloofde hij het. En nu ontvangen wij het, terugkijkend naar de belofte van wat Hij zei. En Johannes 14:12 is betuigd in deze laatste dagen door de opgestane Overwinnaar Zelf.

¹¹⁶ Niet één of ander systeem, maar een Persoon, Christus, de Overwinnaar. Niet mijn kerk, niet mijn Baptistenkerk of uw Presbyteriaanse, Methodisten of de Pinksternensen, niet daardoor; maar door Jezus Christus. Hij leeft vandaag. Hij is daarover opgestaan, voor onze rechtvaardiging.

117 En omdat Hij leeft, zei Hij, leven wij ook. “De mens leeft niet van brood alleen, maar van elk Woord,” niet een deel van het Woord, maar elk Woord, dat de mond van God uitgaat. “Ik ben de Opstanding en het Leven. Hij die in Mij gelooft, al ware hij dood, toch zal hij leven. Wie leeft en in Mij gelooft, zal nimmermeer sterven. Gelooft gij dit?” Neem de poort van elke vijand in!

118 Hoe kon hij Bosworth overwinnen, terwijl God . . . Bosworth in de Overwinnaar was. En dat is de reden dat hij zei: “Het gelukkigste uur van mijn leven is nu.” Hm-hm. Hij kende die machtige Overwinnaar. Zijn verzekerdheid rustte in Hem. O my! Nu kunnen wij zingen:

Levend, had Hij mij lief; stervend, redde Hij mij;
 Begraven, droeg Hij mijn zonden ver weg;
 Opstaand rechtvaardigde Hij mij vrijuit voor eeuwig;
 Op een dag zal Hij komen, O heerlijke dag!

119 Voor degenen die verslagen leken te zijn. Eddie Perronet was het geloof ik, hij kon zijn Christelijke liederen niet verkopen. Niemand wilde ze. Zij hadden er niets mee te maken. O, verslagen, en een gelovige! Op een dag kwam de Heilige Geest op hem. De poort van zijn vijand, die zijn literatuur niet wilde ontvangen! De Geest trof hem en hij greep een pen; God liet hem het inhuldigungslied schrijven.

Breng alle heil aan de kracht van Jezus' Naam!
 Laat engelen zich ootmoedig neerbuigen;
 Breng voort het koninklijke diadeem,
 En kroon Hem tot Heer van allen.

120 De blinde Fanny Crosby eens. Zeiden: “Wat betekent het voor u?” Sommige . . . Zij verkocht haar geboorterecht niet, zoals de Pinksterman Elvis Presley het deed of zoals de Church of Christ Boone het deed, of zoals de Red Foley het deed, hun talenten aan de wereld verkopen; zij kregen een vloot Cadillacs en miljoen-dollar gouden platen. Maar Fanny Crosby bleef trouw aan haar plaats. Zij riep het uit:

Ga mij niet voorbij, o tedere Heiland,
 Hoor mijn nederige kreet;
 Terwijl Gij anderen roept,
 Ga mij niet voorbij.
 Gij, de Stroom van al mijn troost,
 Meer dan 't leven voor mij,
 Wie heb ik op aarde nevens U?
 Of wie in de hemel dan Gij?

121 Zij zeiden: “Wat als u blind bent als u in de hemel komt?”
 Ze zei: “Ik zal Hem hoe dan ook kennen.”
 Zeiden: “Hoe zult u Hem kennen?”

Zei: "Ik zal Hem kennen."

Zeiden: "Mevrouw Crosby, u zou een miljoen dollar kunnen verdienen."

Ze zei: "Ik wil die miljoen dollar niet."

122 "Hoe zult u Hem kennen?" Ze zei:

Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen,
En verlost aan Zijn zijde zal ik staan;
Ik zal Hem kennen, ik zal Hem kennen.

123 "Als ik Hem niet kan zien, zal ik voor de nagelwonden in Zijn handen voelen." Zij veroverde de poort van haar vijand. Ja.

124 Als u in Christus bent! Hij zei: "Als gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u blijven, vraag welke sleutel u maar wilt, vraag welke poort u maar wilt nemen, vraag wat u maar wilt en het zal u gegeven worden. Als gij in Mij blijft en Mijn Woord in u blijft, kunt u elke poort van de vijand innemen die voor u opdoemt." U bent het koninklijke Zaad van Abraham.

125 Wat voor poort staat er voor u? Als het ziekte is, bent u er meer dan een overwinnaar voor. Dan kunnen wij zeggen, dit dierbare oude lied zingen:

Elke belofte in het Boek is de mijne,
Ieder hoofdstuk, elk vers is . . . en zo goddelijk,
Ik vertrouw op Zijn goddelijke liefde,
Want elke belofte in het Boek is de mijne.

126 Wij zijn meer dan een overwinnaar, en het Zaad van Abraham zal de poort van de vijand bezitten! Wanneer zij zeggen dat deze dingen niet kunnen gebeuren, wanneer ze het een duivel willen noemen of Beëlzebub of anders wat, zal God zeker elke poort veroveren en de vijand verslaan.

Laten we bidden.

127 Here, moge het Zaad van Abraham . . . Ik weet dat ze het zullen zien, Here. Hoe kan dat Woord vallen zonder die echte grond te raken? Ik bid dat ze het nu zullen begrijpen. Moge elke persoon die in de gebedsrij komt, genezen worden.

128 Here, als er hier nog enigen zijn die nog niet hun belijdenis hebben gedaan, niet in het openbaar hebben gestaan en voor Christus hebben gestaan, bereid om alle geloofsbelijdenissen te loochenen en de koude, formele, dode zaken die hen van U hebben weggevoerd. En mogen zij nu opstaan en zeggen: "Ik zal Hem als Mijn Redder accepteren." Dan zult U voor hen staan op die dag.

129 Terwijl we onze hoofden gebogen hebben, als er diegenen zijn die een ogenblik willen opstaan voor gebed, zeggen: "Ik wil nu voor Hem staan, opdat Hij voor mij zal staan op die dag, in Zijn goddelijke tegenwoordigheid." Ik vraag het u en geef u de gelegenheid, dat uw naam geplaatst wordt in het Boek des

Levens, als u wilt opstaan. Ik vraag u niet ergens tot een kerk toe te treden. Ik vraag u tot Christus te komen, als u hier bent en Hem niet kent.

¹³⁰ God zegene u, zoon. Is er nog iemand die zegt: “Ik—ik wil nu opstaan.” God zegene u, dame. God zegene u, mijn zuster. “Ik wil. . .” God zegene u. God zegene u. “Ik neem vanmiddag mijn standpunt in.” Deze fijne mensen, mannen en vrouwen, die opstaan: “Ik zal mijn plaats vanmiddag innemen.”

¹³¹ En die dag wanneer de dokter zegt: “Wel, het wrak; hij bloedt, de dood is op hem of op haar.” Of op een morgen, dan zult u zich uw standpunt herinneren. Staat u nu voor Hem.

¹³² “Als u zich voor Mij schaamt voor de mensen, zal Ik Mij voor u schamen voor de Vader en de heilige engelen. Maar als u Mij belijden zult voor de mensen, die zal Ik belijden voor Mijn Vader en de heilige engelen.”

¹³³ God zegene u, mijn zuster. Zouden er enigen op het balkon ergens zijn? Nu, terwijl wij wachten. Enigen meer van hen hier beneden? In orde. Ik neem u op uw woord, vriend.

¹³⁴ Als het Woord op vruchtbare grond valt, zoals bij de kleine vrouw bij de bron, ze—zij begreep het. Zij was in de hemel vertegenwoordigd van de grond- . . . voor de grondlegging der wereld. Toen dat Licht haar trof, herkende zij Het.

¹³⁵ God zegene u, mijn broeder. Dat is een dappere . . . God zegene u, mijn broeder. U mag misschien grote dingen in uw leven hebben gedaan; u doet nu het grootste wat u ooit deed: voor Christus staan.

¹³⁶ Onze Hemelse Vader, het zaad is op wat grond gevallen vanmiddag. We zien het leven opspringen. Mannen en vrouwen die opstaan, en het alziend oog van God, Die alomtegenwoordig, alwetend, almachtig is, ziet hen. Ze zijn de Uwen, Vader. Ik geef ze nu aan U als trofeeën.

¹³⁷ Moge deze ervaring van hen die daar nu staan, wetend wat ze gedaan hebben, wetend wat dit betekent, dat ze staan om hun plaats in te nemen met de verachte weinigen des Heren. Mogen zij immer trouw blijven tot die dag dat zij in Uw tegenwoordigheid staan, dan zal die lieflijke stem zeggen: “Ja, één dag in Baton Rouge, of een kleine plaats, Denham Springs genaamd, stond hij voor Mij, Vader, nu zal Ik voor hem of haar staan.” Sta het toe, Here. Zij zijn de Uwen, in Jezus’ Naam. Amen.

God zegene u, omdat u ervoor staat. Moge God voor altijd. . .

¹³⁸ Doe nu dit ene voor mij. Zoek, als u in de buurt bent waar deze voorgangers zijn, zoek er enkelen op, spreek met hen. Als u nog niet gedoopt bent in de Christelijke doop, doe dat dan. Kom zelf onder gelovigen nu, echte gelovigen, geen schijn-gelovigen; ware gelovigen.

Terwijl we bidden, laten we voor deze zakdoeken bidden.

¹³⁹ Hemelse Vader, deze zakdoeken gaan nu uit; waarheen weet ik niet. Misschien naar een oude blinde vader die hier ergens in een moerasgebied zit en wacht tot deze zakdoek komt; een kleine baby die er op het ziekenhuisbed ligt; een moeder die daar staat, buiten zichzelf, wachtend op de terugkeer van de zakdoek. Hemelse Vader, ik bid dat U met hen mee zult gaan. En als een teken van Uw tegenwoordigheid vandaag en ons geloof in U, zoals wij Uw Woord gepredikt hebben, moge het geloof dat in Abraham was en het geloof dat werd voortgebracht en ons door Jezus Christus werd gegeven, moge het met deze zakdoeken meegaan en ieder genezen waarop het gelegd wordt. Wij zenden ze in Jezus' Naam. Amen.

¹⁴⁰ Nu, even een ogenblik voor we de gebedsrij roepen. De almachtige en sterke God, de Grote, de Algenoegzame. . . Alstublieft vrienden, ik—ik ga beginnen met bidden voor de zieken en ik. . . Waarschijnlijk, wanneer wij naar beneden komen, ik—kom ik er misschien niet meer toe om iets tot u te zeggen; sommigen van u gaan misschien voor die tijd weg. Wat u ook bent, als u zojuist zelfs niet opstond, en u bent niet zeker. . .

¹⁴¹ Als u een kerklid bent, dat is een goede zaak, maar dat is niet goed genoeg. Ziet u, de rijke jongeling was een kerklid. Zie? Hij vroeg Jezus wat hij kon doen om eeuwig leven te hebben. Hij accepteerde het niet. Hij liep weg. Wat dwaas van die jonge man om dat te doen. Neem zijn plaats niet in. Herinnert u zich de laatste keer dat hij geïdentificeerd werd? Even later was hij voorspoedig. Hij werd rijker. Hij kwam tot een plaats dat zelfs zijn schuren barstten. Maar daarna zien we zijn laatste identificatie, in de hel, kwellende vlammen. Laat—laat dat niet met u gebeuren. Accepteer Christus.

¹⁴² Jullie jongeren, jullie jonge meisjes, jonge mannen, net op het keerpunt van het leven, doe dat alsjeblieft. Hoor mij als—als uw broeder, iemand die u liefheeft. Ik ben hier omdat ik u liefheb. Ik heb God lief, en ik heb u lief, en ik kan God niet liefhebben als ik u niet liefheb.

¹⁴³ Ik zou heel wat liever hebben dat als u een compliment had te geven, dat u het aan mijn zoon daar gaf, of aan één van mijn kinderen. Laat mij gewoon. . . Ik—ik zal er zonder meedoen. Elke ouder zal dat doen; zo ook God. Ziet u? Heb Zijn volk lief. Heb elkander lief.

¹⁴⁴ U zegt: "Waarom berispt u hen?" Ware liefde is corrigerend.

¹⁴⁵ Als uw kind buiten op straat zit; en u zegt: "Wel, daar zit Junior. Hij behoort dat niet te doen, maar ik wil zijn kleine gevoelens niet kwetsen." Dan houdt u niet van hem. Hij zal daar omkomen. Als u hem liefhebt, zult u hem naar binnen halen en hem een pak voor zijn broek geven. U zult maken dat hij gehoorzaamt.

¹⁴⁶ Zo doet God het. Liefde is corrigerend, en dat is ware liefde.

147 Wanneer er een prediker staat en u vrouwen toestaat uw haar af te knippen en verf en dat spul te dragen en u niet corrigeert, dan is daar geen waarachtige liefde; en u er niet over aanspreken. En u mannen toestaan drie- of viermaal te huwen en al deze andere dingen en ermee weggkomen; daar is geen waarachtige liefde bij. U lid laten worden van een kerk en u een schouderklopje geven en u met een geloofsbelijdenis laten verstikken, zeggen: “Dat is alles wat u hoeft te doen: lid worden van de heilige kerk,” daar is geen liefde bij. Of de man is anders zelf zo totaal verloren dat hij het niet ziet.

148 Ware liefde is corrigerend en brengt u terug naar het Woord van God.

149 Kijk naar Jezus, hoe wat Hij had gezegd, omdat Hij hen liefhad, zozeer dat Hij in hun plaats stierf, terwijl ze zelfs om Zijn bloed riepen.

150 Nu, moge de grote Heilige Geest . . . Ik wil nog even wachten. Ik wacht tot de zalving van de Heilige Geest op mij komt voor we beginnen. Ik heb gepredikt. Dank u voor uw medewerking.

151 Nu, iedereen hierbinnen, waar u ook bent, waar ook in het gebouw, bid even een ogenblik, zeg: “Here Jezus, help mij! Help mij! Laat mij uw kleed aanraken.” Jezus zei, weet u nog, toen de vrouw Zijn kleed aanraakte, Hij voelde het niet lichamenlijk, maar Hij keerde Zich om en wist wie zij was en wat zij deed. Hij is dezelfde Jezus deze namiddag, een Hogepriester die kan worden aangeraakt door het voelen van onze zwakheid.

152 Geloof u nu, ieder van u, dat het waar is, dat de God die deze belofte deed, nog eenmaal (en moge Hij het laten zien) dat wij in de dagen van Sodom leven? Hoevelen geloven dat in het gebouw, steek gewoon uw hand op.

153 Dat we leven zoals het in Sodom was. Het hele systeem is verdorven geraakt, het wereld-systeem, alles, het kerk-systeem, politieke systeem. Er is niets. De politiek is zo verdorven. De systemen, overall, onze dictators, het is allemaal verdorvenheid. De kerk is net zo geworden. De gezinnen zijn net zo geworden. Het is gewoon verdorvenheid, Sodom!

154 Bedenk dan dat als God dat vóór u heeft gesteld, bedenk dan dat Hij zei dat Hij Zichzelf zou vertegenwoordigen in menselijk vlees en zou doen zoals Hij deed voor Sodom, vóór de beloofde Zoon op het toneel kwam. Hij beloofde iemand te zenden die aan deze beloofde Zoon zou voorafgaan, zoals Hij bij de eerste keer deed, dat het zou voorstellen; en Hij zei: “Wanneer de Zoon des mensen geopenbaard wordt.”

155 Ik ken u niet. Wel, mevrouw Thompson, die vrouwenkwaal en complicaties, gelooft u dat God u gezond zal maken? Kunt u het geloven? Ja? Mevrouw, mevrouw Thomas, gelooft u dat Hij u gezond zal maken? Steek uw dan hand op.

156 Er is een dame die recht achter u zit. Zij is aan het bidden. Zij heeft artritis.

157 Degene die naast haar zit, heeft een maagkwaal, en bidt ook. U zult het missen als u niet oplet. U komt niet hiervandaan. U komt uit Mississippi. U bent meneer en mevrouw Stringer. Als u gelooft met heel uw hart, zal Jezus Christus u gezond maken. Als u het kunt geloven. Gelooft u? Dan kunt u het ontvangen. Oké. Steek uw handen op zodat de mensen zien dat u het bent.

158 Ik ken die mensen niet. Ik heb hen nooit in mijn leven gezien. U moet geloven, vriend. Hij identificeert Zichzelf. Gelooft u dat, met heel uw hart? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.]

159 Waarom schudde u uw hoofd, meneer, en keek u zó naar mij? Ja meneer. Omdat u dat hebt gedaan, ga ik even met u spreken. U bent een enigszins oudere heer die hier zit en naar mij kijkt. Hij keek naar mij met zo'n oprechtheid. Hij geloofde het. U bidt voor iemand die een beroerte had. Maar—maar de hoofdzaak waarvoor u bidt, wat u nodig hebt, u zoekt de doop met de Heilige Geest. Dat klopt. Hm-hm. Dat is juist. Als u het gelooft! De dame, u zoekt werk. Daarnaast, zodat u mag weten dat ik Gods profeet ben, of dienstknecht, u hebt twee operaties gehad. Het liet u wat zwak achter. Allerlei toestanden, geestelijke problemen. Ik wil u vertellen dat het allemaal voorbij is. Uw geloof maakt u gezond.

160 [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . die daar naast u zit. Zij bidt. Kijk hierheen. Hij hoorde u, en u hebt Hem aangeraakt. 'k Ken u niet, maar Hij wel. Ik zal u zeggen waarvoor u bad. Gelooft u met heel uw hart? U hebt een galblaaskwaal, waar u voor bidt. Gelooft u dat God u zal genezen en u gezond zal maken? U bent mevrouw Smith. Dat is juist. Steek uw hand omhoog.

161 Ziet u, Hij identificeert Zichzelf. Wat is het? Het is het Zaad van Abraham, het geloof dat Abraham had, de Here Jezus Christus onder ons, die Zijn Woord bevestigt met tekenen die volgen.

162 Wie, voor hoeveel gebedskaarten moet er gebeden worden, steek uw hand op, hebben uw kaart? O, we kunnen maar beter de gebedsrij beginnen.

163 U ziet het, u begrijpt het, nietwaar? Nu, die Geest, niet alleen. . . . Dat geneest niet. Dat identificeert Hem alleen dat Hij hier is. Uw voorgangers hebben precies dezelfde autoriteit om voor de zieken te bidden. Zij doen dat niet; nee, zeker niet. Maar ze—maar ze hebben precies dezelfde autoriteit: "Deze tekenen zullen de gelovigen volgen."

164 Nu, ik wil mijn voorganger-vrienden hier hebben. (Is het in orde om uit het gehoor te roepen. . . ? . . .)

165 Hoeveel voorgangers hier die geloven met heel uw hart, predikers hier, geloven er? O, dank u. Ik vraag me af of u wilt

staan? Hier een ogenblik hier beneden bij mij wilt komen staan om voor de zieken te bidden. Kom even hierheen. Let u nu op de genezing die plaatsvindt, let op wat er gebeurt.

¹⁶⁶ Ik wil dat u hier een—een dubbele rij komt vormen. Ik kom zo naar beneden om voor de zieken te bidden. Ik wil de gelovige voorgangers die zich als gelovigen willen identificeren, dat u gelooft, dat u hier komt, die een heilig, rein leven leidt. Bedenk, kijk hier wat er naar voren komt, het Evangelie van Christus vertegenwoordigend!

¹⁶⁷ Broeder Blair, ik ken u daar, u of broeder Pat. Zou u die dubbele rij willen vormen zoals u het normaal gesproken doet, als u dat zou, u en broeder Pat.

¹⁶⁸ Gelovige voorgangers, die zullen geloven! Nu kijk, als God Zich zo kan identificeren door Zijn Woord, met Zijn Woord, hoevelen weten dat de Bijbel, Jezus dit zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij op de zieken de handen leggen, zullen zij herstellen”? Voorgangers, u bent hier gekomen om uzelf te vereenzelvigen als gelovigen. Bent u dat? U bent gelovigen (nietwaar?), anders zou u hier niet staan. Nu, wat zei Jezus? “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Ik ben een gelovige met u.

¹⁶⁹ Ik kom naar beneden. Dit zijn onze mensen, en wij zijn herders over deze kudde. Ik kom naar beneden om nu met u mijn net uit te werpen, mijn handen bij de uwe te voegen. En wanneer deze mensen langskomen, als u iets in uw gedachten hebt dat een beetje sceptisch is, doe het nu direct weg; zodat wanneer deze mensen langskomen, ieder van hen die dan langskomt, en wij hen de handen opleggen, dat zij genezen zullen worden. Zult u nu met heel uw hart geloven, iedereen? [De predikers zeggen: “Amen.”—Red.]

¹⁷⁰ Hoevelen hierbinnen zullen voor de anderen bidden als zij erdoorheen gaan, steek uw hand op: “Ik zal bidden.”

¹⁷¹ Bedenk, het kan misschien uw vader zijn, uw moeder, uw dochter of zoon, zus of broer. En als het niet de uwe is, dan is het die van iemand, die door deze rij zal komen. En wat als zij het waren en ze aan kanker stervende waren, of een of andere afschuwelijke ziekte, zou u niet willen dat men diep oprecht is? Zeker zouden wij dat willen.

¹⁷² Nu, ik geloof, hoe gaat u. . . Nu, dezen in deze rij *hier*, dit gangpad, ga daar aan *die* kant staan, met de gebedskaart. Ga daar aan die kant staan, allen die in de rechterhelft zitten. Nu, de manier, houd de linkerhelft tegen; anders komen we helemaal in de knoop, ziet u, en weet u niet hoe, wat we doen. In orde, allen die aan *deze* kant zijn, ga *hier* staan. Nu, allen die aan de rechterhelft zijn, kom maar deze kant op, want u gaat hierheen komen, en zo rond.

173 En hoe gaat u, hoe gaan ze eruit, broeder Borders? Meteen de zijdeur uit, omlopen en zo weer het gebouw in.

174 Zodat wanneer *deze* helpt over een paar minuten geroepen zal worden, en zij op zullen staan. En, laten we even kijken, nu, wat. . . In orde, degenen aan *deze* kant, ga naar *deze* kant, hierheen. Houd uw gebedskaarten vast, ga naar *deze* kant toe. En u op het balkon, loop gewoon naar beneden om hen aan het einde van de rij daar te treffen. Nu, degenen aan *deze* linkerkant, ga naar de linkerzijde toe. En dan, ziet u, vormt u uw rij, en ga dan *daarlangs* terug; keer terug, ga *die* kant op. Zie? En dan volgt u de rij zo rond; dan zullen we elkaar niet in de weg lopen.

175 En dan u boven op het balkon, ga gewoon naar de gangpaden, en voeg u er gewoon tussen wanneer zij er langskomen.

176 Nu, nu begin maar terug te lopen, iedereen, loop gewoon terug tot u *deze* rij *hier* ontmoet. Kom gewoon zo, *hierheen*, begin er maar omheen te lopen, en kom bij *deze* rij *hier*.

177 O, wat zou er nu kunnen gebeuren! Wat zou er kunnen gebeuren! Dit zal een tijd worden waarin iets moet gebeuren. In orde.

178 Nu, dat is goed, ga er zo *die* kant omheen om zo in de rij te komen. Ga zo rond dit gangpad. Zó ja, nu.

179 En nu, wanneer u opstaat, laat iedereen opstaan, dan gaan wij bidden. En *deze* samenkomst zal met mij bidden, dat u genezen zult worden. Heb nu gewoon geloof. En niet. . .

180 Kom gewoon zo rond, daar helemaal achteraan, kom gewoon zo rond en voeg u in met *deze* rij hier achteraan. Kom gewoon zo rond en maak één grote rij. Kom er rond *die* kant langs en maak er één rij. Zo ja.

181 Laat iedereen in gebed zijn. Wees nu werkelijk in geloof. Let nu niet op de menigte. Bedenk, we zijn—we zijn omhuld door de tegenwoordigheid van Jezus Christus, die op ons vertrouwt dat wij eren wat Hij onder ons heeft gedaan, door geloof te hebben in Zijn Woord.

182 Dat is goed. Nu, dat wordt wel goed. Ik denk dat die rij er netjes uit begint te zien.

183 Nu, terwijl ze allemaal staan, ik wil dat elke persoon in het gebouw nu het hoofd buigt.

184 Here Jezus, het zal gauw gebeuren. De beslissing moet nú gemaakt worden. Geloven wij dat U hier bent? Hebben wij U lief? Hebben wij geloof, Here, voldoende, voor wat wij gaan vragen? Deze mensen vereenzelvigen zich door in de rij te staan. Here, moge het niet tevergeefs zijn. Moge het zijn, Here, dat wanneer zij hier passeren, elk voorbij zal gaan alsof zij bij Christus voorbij gingen, want wij weten dat Hij hier is. En wij bidden dat zij hun genezing zullen ontvangen. Ik ben er zeker van dat zelfs in de komende weken *deze* mensen naar hun voorgangers zullen gaan,

vrouwen die een vrouwenkwaal hadden, maagstoornis, mannen met prostaatkwalen, allerlei kwalen, gezond zullen zijn gemaakt, en zeggen: “Weet u, die kwaal heeft me gewoon verlaten,” want zij zijn in Uw tegenwoordigheid. Mogen zij nu langskomen en— en dit nemen waarvoor U stierf. Ze zijn het Zaad van Abraham, en U hebt voor hen overwonnen. Mogen zij komen en ontvangen wat U hen hebt gegeven.

¹⁸⁵ En Satan, je bent zo tentoongesteld deze week, zodanig dat je weet dat je een verslagen wezen bent. Jezus Christus versloeg je op Golgotha. Hij stond op op de derde dag voor onze rechtvaardiging, en Hij staat nu onder ons. En ons geloof ziet op naar Hem, en weg van jou of wat je maar ook gedaan hebt. Verlaat deze mensen in de Naam van Jezus Christus.

¹⁸⁶ [Broeder Branham en de predikers leggen de handen op de zieken en bidden voor ieder in de gebedsrij. Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . ? . . .

¹⁸⁷ Wij hebben precies gedaan wat de Meester ons vroeg. Hoevelen van u die door die gebedsrij gingen, geloofden dat u gezond zou worden, steek uw hand op. Ik voeg de mijne bij de uwe.

¹⁸⁸ Wat wij daar deden, op het laatst, als een groep predikers daar; velen van hen waren ziek, ik wist het, maar zij spannen zich in om hun gemeente er binnen te krijgen, of zij er binnenkomen of niet. Dat zijn echte herders. En de Heilige Geest zei tegen mij: “Zorg dat ze de handen inéénslaan.” Wij voegden onze harten en netten tezamen en onze gebeden tezamen.

¹⁸⁹ Jezus, maak hen ook gezond. En maak hen sterke herders, sterk in het Woord des Heren.

¹⁹⁰ Moge God, mijn broeders, moge Hij u al de verlangens van uw hart geven. Moge u Hem al de dagen dienen en kracht van God hebben in uw levens om te dienen voor deze fijne groep mensen. Moge Jezus Christus, die met ons geweest is, en heel de tijd met u is, moge Hij Zich nog zichtbaarder voor u maken dan Hij het ooit tevoren heeft gedaan.

¹⁹¹ U mensen, sommigen van u die kreupel waren, u mag misschien een poosje geen verschil zien, u kunt misschien geen verschil zien. Kijk wat Abraham deed. Maakt geen enkel verschil wat; dat is niet waar u naar kijkt. U kijkt niet naar uw symptomen. Kijk naar wat Hij zei. Als u zegt: “Ik voel de pijn nog steeds,” dat heeft er niets mee te maken. U hebt gedaan wat God zei te doen. Ziet u, kijk daar niet naar. Kijk naar wat Hij zei. God zei dat het zo was! Ik geloof het. U ook? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Met heel mijn hart geloof ik het.

¹⁹² De Here God zegene u tot ik u weerzie. Mijn gebeden zijn voor u; de nacht wordt niet te donker, de regen valt niet te hard. Ik zal voor u bidden. Bidt u voor mij. Tot we elkaar weer ontmoeten. God zegene u. Nu, de broeder die voorgaat, zie.

DE POORT VAN DE VIJAND IN BEZIT NEMEN NA DE TEST DUT64-0322
(Possessing The Gate Of The Enemy After Trial)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmiddag 22 maart 1964 in de Denham Springs High School in Denham Springs, Louisiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org